

Harmadévenként

Olvasóink megszokták már, hogy a lapszámok első oldalán vezércikk gyanánt —melyet, nevük feltüntetése nélkül, a szerkesztőbizottság elnöke vagy a felelős szerkesztő szokott írni— az ünnepélyes, buzdító, moralizáló vagy néha kissé ironikus írások között időközönként szárazabbak, technikai jellegűek is előfordulnak, amelyekben szerkesztési elveinket vagy a változtatásokat, újításokat jelezzük, indokoljuk.

Most e sorokkal harangozzuk be azt a változtatást, hogy az összterjedelmet ugyan nem módosítva az évi négyszeri megjelenésről áttérünk az évenként háromszorira. A felelős szerkesztő régóta érlelődő elhatározását és kérését a Magyar Egyházzenei Társaság vezetősége megértéssel fogadta, s reméljük, hogy az olvasók is így tesznek.

Lapszámösszevonások, részben a túlcsonduló bőség jeleként, amikor egy-egy témához igen sok anyag gyűlt össze, részben a lapszámok késésének megelőzésére vagy helyrehozására, eddig is előfordultak. Nem mindig folyamodtunk ehhez az eszközhöz jó lelkiismerettel. Az első évfolyamokban szigorúan ragaszkodtunk a lapszámokénti 128 lapos (8 íves) terjedelemhez, ami az általában rövid és tematikailag igen változatos cikkekkel könnyebben ment. Idővel azonban a tematikus számok megszorodtak, s a beérkező tanulmányok terjedelmét sem lehetett mindig kiszámítani — az a tapasztalatunk, hogy a szerzők leginkább alulbecsülik a témákban rejlő lehetőségeket. Megszorodtak az állandó rovatok, köztük a különböző kántorlapok is. Egy-egy utolsó pillanatban befutó, nem vártan terjedelmes tanulmány minden szerkesztési elvet felborít, hiszen nincs szívünk várakoztatni a szerzőt, s különösen nem az olvasót. Úgy érezzük tehát, hogy az egyes számok állandóan nagyobb terjedelme esetén mindig arányosabban jelenhetnek meg az egyházzene részterületei, és a tematikai és felekezeti megoszlást is (az egyházzene szempontjából leginkább gazdagságnak érezve!) ügyesebben tudjuk érvényesíteni.

Várhatóan megkönnyítjük így az expedíálást, postázást is.

Be kell azonban vallanunk a külső körülmények kényszerét: noha a szerkesztés (a tervezés, az anyag bekérése, átolvasása-ellenőrzése, néha átdolgozása, tördelése, korrektúrázása) sosem áll meg, a lapszám kialakításának végső, két-háromhetes intenzív szakasza különösen nagy figyelmet igényel, a leadás előtti utolsó napok pedig szinte folyamatos munkával telnek, s ezt az időt a szerkesztőknek (a felelős szerkesztőnek, a következő számtól munkába álló olvasószerkesztőnek, a rovatvezetőknek, a tördelőnek) egyszerre kell biztosítaniuk. (A mindig minőségi munkát végző nyomdán múlik a legkevésbé: évek óta elnézik nekünk, hogy nem tudunk határidőket megadni... Mindig soron kívül végzik a nyomtatást, kötetést, szállítást.)

A következőkben tehát egy adventi–karácsonyi–hanukai, egy nagyböjti–húsvéti–pünködsi és egy évkezdeti szám várható. Ha e kísérlet beválik, remélhetőleg a rendszeresség kárpótol a ritkább megjelenésért.